

23 CH 44/1

Krásnej Duši, Horlivej Vlastence
Anicce Turkovičovej

v

Sobotisti

Žena moja drhá!

Žena leu ideme v Bratislavu; leu žena leu prisjou Chalupka -
 listi! Domisli si moja drhá, akí je esto slovek opravdivi slo-
 vki opusteni, ako nasa veu malo je podpjerana od imch, reb
 ma a šura nebolo, na karbu a profnech bi poed elim juetom bu ot
 tem nar slovenski kmen. Am ten lasni is slovenski, kto bi mali na celo
 migjenki stat, neidi ke juetlu, ale, ako samo Chalupka teran zbati
 stroachom podviti v vojich djerach hni ostavaji. Na tomto vuzjale
 potram tento list, muoj avdel drhá! Na Teba migjenka moja je
 na, vidim ja ako tam v klobkom mojom tuurim po mne a mi
 hladim do Tvojho fadra, ako ak' on so mnoi vorkoti uzal nad
 tom. Po tomto uvode - ideu Ti dalje moje kamepanava. ^{ta pisa}
 moja pravda je leu v duchu, ale ovi po dafu ^{ta pisa}

v tom Ti pisaam som presjeu k Ludevidu, kde som
 uieho, a aj veterani som po jar varu. Na hostince
 nu, a najni u z zelenich stromu, kde som bu ubtuvam, ju
 moji, hostinci ten voj stau 130000 zl. v stryba, muppa teda
 rat. Je v tom hostinci aj kavarna, najradkernejjia zo vseho
 gostickich, kde ja nase hovim nye len drzje, ale aj utaju kojne. Ho-
 cea nini vsetko, is je slovenskuo, a kavarnik uti drak a radat, a
 so aj novim nase tam istotno udryje. ked som takeo chodiu po brati
 narej, tajni smatok ja juca onogho amocnavau, ale som vrade nap
 dobscmajetnost, ukladzenost mravor aj spravosbon u uan, a vsi
 to u nas nenachadrau. Slovaki je chudobni, v mircach, ich zav
 osebnuti, uidiu na poli vssjeho spolocimjeho kivo. Mis
 na Teba, moja drhá, a prouju som ja ta mal aj zba a tu
 mjeho slobodnejjeho kvota, a kde je foye a se m...

M 23 44 1/2

V Ljubli' dne 11^{le} Novembra 1877.

Moja draga mila!

Vidiš ako sem Daleko od Tebe? A' to na posu, če Daleko od svojej' najmilejše! Čem Ti tega poročam, sebe aj Tebe toto obamrečja, a pisem Ti list tute. Poslavam Ta pismo, aj betuda miljeho; nech mi Vas mila vsemohucho hrani, a varuje!

Idem Ti Terar Jas' spavim o mojij' estu, draga moja! Lo Lobotiča me sa včasie vane pohlj, a pohlj me k' r'eb. ōni na dolb' cas. V Kolici me sa s' d'aukora d'ahim, napakovali cigarami a pebne brasnē me vitadali. Moram dolbim cigarkami. Danks si estu mimo obotitjeho pakla, v Kolici d'ubi pakel snupavjeho dupci. Kupjehu me mali d'au- o'ion ale d'aukora d'aukora. Rumosifriki' listi ap'kovi, d'ahjehu up'kovi k'istnu pisat. Dne b'he teda me po r'ebnici abo p'tau p'rd, želi d' d'ol'ice, a z'halina d' d'ol'ice. V d'ol'ice me u' d'is li'žila obedovali, kde tom poročam aj mladjeho d'is li'žila, Vlastenca. U' d'ahorlawa me sa d'ol'ice v'ariti. d'ol'ice p'ivom p'oturiti a s'v'zpu, njehtami v'radivati. P'tau sa na Teba a v'po, mirau sa na k'adu k'atke s'radivati.

Dovolil nam nas na hoc k sebe pod puzdeni zpetkom, ali
me naj ta mohli lepeji a dlje zabavit aho. Dovolili knaz
voj nas ur davnost hotova k prijati cakaju. Mi me ja
Teda flukli. Potom nas zahradu gajstkov uprivadenu
ur do lusednej dedin. Tebe je to vsetko rano.

V Rusave sme v horou dovariti; to je ta gornj veser kud
sme nam mala Julia a Miloslava v dobru udaru a veselo
nas cakaju uci narli. Dohatila nam veser a sen dobi, tudn
a pokojni obicstvi roudlerje rane tela. Rano dia 7^{ho} son
tam v Katala jmi sturhad. Lud je tu velmi dobi - aj pokojni;
lex beli rehu tak naranne pottaum. Narin narnarali a
mataji prou vreckahs dol; ovya naji mnoho - a vsetko to
trou puchman lubou, davaji aj narin ludje toto dobi. U
nai rjeto tepto dobruimosti!

V proueloh, dne 8^{ho} nov. prute pam Leta a Katala;
a tak sme sa s nim dobre zabavovali. Tu sme uprati plou, a
sice ustuvauje! Do Lidola sme ustauvili ise v dnu den,
ali sme tak mohli aj do Julnela aj do Katala; j pau
Lanu ka totin mala bi do Stedi na Rusave a v teu den man
prist prou Lam. Tak sme aj skatone nedali pam Lamu
ku na Rusave. V prouelohale este sme boli s dautou na
stortine. Je to velmi uklad od Katala Kostiuspeho! Uhor
pode sme si dal rydel vina, ali sme na Truji, apkovva
Kulthno zdavaj vjfil ho; jri s kudricke sme nar s ov,
dou bolhojnon jupijati. Hveanom na vdujji. Tak sme

a Hoffina rebeli de Pristina, kde maau dautu volutu, a kde sme boli
oba i preto ali sme si pufnischein vzali, ktori bod ma
lainejosi muore do Brna da dstat.

V ktorak teda sme vcas rano vidi a Rufari rai na Hoffin,
a idi sme petki ar do Lubla. Desu som davoru tolti kus csti
petki neceji! Hladni, upati, dolamami - o poru d^{me} vcas
sme dorazili do Lubla. A tu nas prijali tak, ako si tuja
am dobre vipsat nenuvorem. Ma to len prvenat Slovackiji
rodca! Morava ji natolko len obavnera, (rozumym Moravu
evanjeliu) na volko tyto sledatnje jidija Slovackiji tu xiji!
U p. Semori, ktori prijaju hu prave pro namo po zeleznici
ro praji vilitaie, sme teda este aj drec. Jeho spaci, potom
sestrela Munka, ju Semor, dautu a ji, tak sme sa spola
na sebe trafili, tu len P. Dulyci, a mali li sme klobu
nare tu. Tak je tu vrcu po narsti!

Vhledi na este do Lubla mi csta oblakivoh. Medzi naj
krajji vhledi ale prave patri tu: od dedni poluvce
sa jednim navorom ide k Jaroviku, a toho navoro vidu zjed
nej strane rasiorem Radhorst, k prunoci, od poludnja
horim vovsem, a na rapadu pohorji Sjenstko, a petmi kuz
nad Odron, kde sa vipsinaji vire d'nauske. A tam do
lej k prunoci viedu sa konji vrci, a hibel sa vips
stera! Petmi vhled.

V Lubla sme boli u jedneho Nemca, ali vrtu upustit
tictu lud; ale je to oraj tu velika dlonalot v korpse,
d'ispekto

shledu. Nari ljudi su Jureni protiv tristo Nemica. Kasna lada
duljji videlavost. Tu leri na lada dost fardu - a predca mi
sogji hospodarstvo Jureni lepsi vijadenus!

Dnes sa svojime do Tulneta, protiv po poludni
nari dovere p. Leperi do Stolavou, a tadaj svojime raj,
tra do Rattibou, protiv na Rusaou. U Nedela na noc
do Stolavou, u spoudelot do Rromenica; u ktorol do
Porne. U Porne si budem pisat, jesh budem trufae
u ladei moi odstav priteritat do Hodovina. Jeshli
sa ale nerabavim ni u Porne, teda ka vraca spjalim
k Tebi. Ja mislim, u tak obolo jyatku alu prvou
ti ludicaku tina pridem. Nari ale ves si pisat
ludem; moznus u si aj p... daco odpricem.

Vede sa mi dobro. Ludo ma tu velmi radi maji. A nari
Leperonci sa znameniti luga. Teri ma vde ne u trau id
tak upominich, tak nulid, tak nari nakloneni d nari Juri.
Dankou je radost asturati. - U Stolavoujad nari vray
jeri ludi radi mat. A ja sa term na Tulneta Danko mi prou
sa rjjerat - ale ide ar aj on. U Tulneta ludem vrtis do
dovom. Tam uci kuvan t mur osudni - ktoyelo vli
avola metali nepokojas. U tom vrtend osud narode
nari ho. A to puosato vid na tino prato, vrdjei nuzle
kde ruti chiroga veliki munitati. - Prodavouji v b...
ji ta vrti prouci, Lajka prodavoujeme jes vrti! Sta
proh s Vami. Ja ta vrtivam nejvaji a jru
svoj
najcertiji Miloslav

Ma 11
Naha,
astova
Trocha
na ces
keliou
poufun
na cesk
na da
proud
gese
re m
do nky
vbi
nau
v nove
nu ko
nau,
Ked u
to obr
man

M 73 CM 41/3

Na Rusave dňa 14^{ho} Novembra 1847.

Moja milá, drahá Anička!

Dňa 14^{ho} listop. som Ti odšiel vo Tulneku na poste list. Druhá moja drahá, už ho teraz máš. Gem Ti teda zas správu podľa o mojich cestovaniach. Le ale mám teraz trochu viac chvil, teda sa ešte aj trochu nazad obrnem. Písal som Ti že veselo nam bolo s Dankom na ceste do Lúdelá. Gem Ti teda dačo podľa z tej veselosti. Pred keliom sme si začali spraviť s tabakom! Ja som bol profanta dobrých dŕžesou do Rusavi. Keď kelion pramoval na ceste sedlak jeden, a fajči si svoju fajku! Dobro, povedal mu Dankovi, tomuto musím dať dobrých tabaku do pár fajky. Prindui k nemu spítuvali sme sa ho, či má ra plat od toho gese popravnovanji? Potom som mu kázal vŕtnať jeho fajku že mu dam dobrých uhospŕajich do nej! "Nech mi daji do ruky" otrcaju ruky pítan ji slabučami dhan! "Jen dobre vytráse - ten rakuskej, smradlavij tabak" napomínau som ho ja! Len veru niči Moravan vŕtnasou si znovu napichani fajku; "No - toj mi daju!" Ale ja som mu kázal i tje prijevati viskrabat, čo on poslušne vŕtnau, so svojimi kliničkou fajku do hola viskrabajuca. Keď už tak všetko hotovo bolo, pojedau som mu: "toj pŕbe to sŕepte" a odvráti som sa idúci ďalej! Danko sa mau vypuknuť od smyechu, a Moravu ťau ako zjavu.

ni

Ruční puzerau na rem, kde jeho Tabák i sprjevarami sa čerňau
hned sa divau do fozej fajtki, ale najzjaci smješno lolu, keď ten
fak oči rivalenye mau, ako bi ho bu 2 mesjara dabro
dolu na rem rhodri! - Vtom ale som sa ja obrati, a chlapovi
hodie tabáku ňji do jednej, ale aspoň do 2 fajek dan. Doton
to len bou us ňuhaj! Obred si naepau do fajtki - a divau sa za
nami, prvimi sme len kolveta za vsetk nezastli. - Je to tu byjedn
lud, už bi to naš Slovák nedvau sa tak neúmyslnos na toho, keď
bi mu tak fajtku ňechau vtrijase, ale keď ňji inoje, aspoň
bi mu dobre rabe hovan! Mali sme smjichu dost!

No Pulnetu sme ohľadati tje svatje mjesto, na ktorich dabed prv.
wánjeho Komenškeho noha kračavala. Na mjesto toho domu, v
ktorom bivau tento prenasledovaní Osvecovatel celej Europi, stoji
teraz peknu stavánja Školnuo! Škoda tak pamätngjeho
domu; pravda, ň ňenavist náh ňenška, nernajúe sa prívosi
nad predsudki, ali mohla v spardi svatje pamjatki oeni
mala várku na tom dome! Nistau si teda okolu tam. Nu,
už aspoň to je v tom miluo fodi slovanskjimu, že na mjesto
domu, v ktorom najväti pedagog, vichovavatel ľudstva bivau
škola stoji. Kebi len v ňej duch starjeho Komenškeho pre.
bivau! Hned pri tom dome stávan dabed Kostol bratrski, teraz
pravda, ju iba fakje znaki z ňeho, ako su vo vzkovi
znaki, keď peknu barancá zje! Z barancata sa obživou
organjm vlka; tak aj tu! Z Kostola toho starjeho, urobili Katobici
častku Kostola svojho, ako na tom mjesto vstavili! Kostol to
kras velmi krásni! Mi sme v ňom chodli ako tuone z velou
tich pomínukh! To sme mali vseti na misli a v pamäti, ň tabed
chodjevu dabed Komenški, a přehnávu lud polozni!

Karduo
fratus
kde da
usnyer
řipu, a
řemi
tje sta
naju,
to vre
je Terar
neobu
nadren
čivo
daroby
boli pr
při e
řim e
keď
vbi sme
hryad
Komen
tu ľau
je tu f
to wlo
ju kra
nuje pr
videlan
Tablon
velko je

ta čerňau
bed' ten
dabro
hlapov
m. Doton
ta za
u byjedn
toto, ked
, aspon
dabed' pr.
domu, v
opri, stoji
tjehro
moris
oceniť
tam. Nu,
ujeste
tvo b'van
eho pre.
ski, teraz
vskovi
obživiti
ih' Katolici
kostat to
z velou
hi, u tabci
b'zmi!

Karduo nješteku v g'astke tej, ktora' bola daked' nješte brata' špich
brata' n'ab' elektizovalu; a nad domom tom, a nad zahradkou tou
kde daked' Romenšči v'eli f'ozj' n'avau, v'etko sa nam v'dalo
usnyevati. J'ten kber, čo tam stoji ve kraeh' bijnich, i tje krički
s'ipu, čo tam pod m'onom smutno stija, i tje breštanki, čo tam popri
zemí sa v'ini, i tje b'jeřički čo sa nad Tulnekom v'enaš'aju, i
tje starovekije domi - čo tu na v'elji minulji cestovatela v'promi-
naju, v'etko to nam bolo miluo, a v'etko nam k'ivalo, a v'etki
to v'etko to istuo v'elo, čo Romenšči daked' v'idau. Tulneka
je teraz pustí - nič tu slavného! A m' leu ka'ar, ut' hor'ici
neobživije rjadneho z m'it' v'eho obivatel'stva! Popolnija
nadrenje d'ikom b'řskim - k'ini a k'ini, ako bi' nek' j'ak
č'ivo nebolo! A p'ichodje za n'imi p'okoleňji m'itve, k'lepe,
darohje, ako bi' n'je p'otid' starich - ale po d'atich b'ivolod' o'ri
b'li postupili! Smutno - smutno to s ľudstvom! V' Tulneku jesto
p'as' evanjelikon est'e, ale ti' leu k' hanbe f'urja p'itomu' i m'imu.
n'ím evanjelikom! A m' ju n'je evanjeli, m'ri tu n'je Katolici!
Ked' me sa takto navspominati nad slupajomí v'elkou Romenščeku
v'elji me hore do ram'ku, do zahrad' k' r'atnej! P'etnje k'veti, stromi,
k'nyadri, sklennje domi ad'o, ale napjai nai est'e d'jala st'udna
Komenščeku! Tu daked' Romenšči p'iu v'odu z p'orame'na č'ugeho,
tu t'javu f'ri nad uk'ratnožt'ím v'elou, nad temnost'ou ľudstva! Teraz
je ta prava v'etko v'á v'lehtilijje, v'iebrenejje, v'idelanijje, ako
to v'elo v' času Romenščeku! Zo f'urje p'umpa táh' v'odu, k'olo f'udni
ju k'rasne stromi, k'veti, chodnički, domi a letohradka. toto me
n'uje p'et terapi v'idelanost'ou! Ale v'ie m'uj', kde ũ je d'ed' tejt'o
v'idelanost'í? kde je ta prava v'idelanost' tejt'o v'iebrenosti?
Jak' som dobre p'ovjedau, kde je v'idelanost' tejt'o v'iebrenosti? Toto
v'etko je v'iebrenost', ten d'ed' raletu' p' smutn'imi v'elkou d' smutnej
v'iebrenosti!

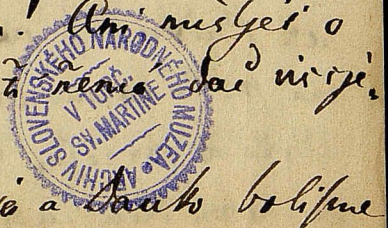
Jan Boh v: Bedi ho kdy spatkom d života zavola? Barbarstvo zaujalo
terajich hrnospickich vdelanem! Tak sa stale stelom blahoslavenej pamati Zerv
tinom! Zervtin vjedou naklad na vidanju oblie Karabutej, on na prvom zim
ku odvzuvau za dchyj roki nemich mužov, a klajazem Zervti tefko biblie
xalovau, on knie a tisic unalovau na to, ali lud pokornosti sa nivi a
sej kniti života! Jeho želo ležalo v Čechach kdeji; Asi teda jednonnu
a jeho potratom, Zervtinom na Morave živajuemu oznamich, ali si tak slav
neho prvho madeba do vdrinej Kriпти prevzeti dau! Oni, Asi dali w
zospacki Zervtinom d trech truhli, d ^{truhle} ~~truhle~~, inovej a turim olovemij
a pichistali vrelku d cesti. Zervtin ale, bedar a ledabdi, po tau festja
pa s rebrirovim wzom pre to slavno telo Zervtina nezapomenutebnijho
Česi sa pravom pohorili! A dali truhli na koč, a sprevodili v trumpe
slavom mnohi pania a grofi ai na hranice; potom položili na
rebrinov voz, ktoni po hranice za sprjevodom izvji a tak d Moravi
prvjom slavni Morava - nestavne. A co vjae - Zervtin truhli prozboruju
a inovej poprvicu, a dau z nich turim kapluku akupi vifstavi! No
ci je to nje barbarstvo? Na co prvjam bi pohanom bu kvau muoj
ded, a k ti len bu dau slavnemu vikonau pre clovicansvo, uctiu bjan
jih panjatkou ostatnim grovion! Ale takto Zervtina - Zervtin m
tupit! - to je barbarstvo!!

Z Tulneka me isli d hrdla. Na ceste me vli veseh! „lelonova fajstka“ ja
mala! Sepsiho tato pjesen vadi hadkala! Tak mu isla d puda a zil! O
zod me probudvati u Sepcich - a potom me sa vjerli ar Noviji čita, d
Hoclavu k Bilectou. Obdivovau prv vidi to mnostvo peknic mjese, tje
dobre ryadeuji polnje hospodarstva! To je div - vtojemu bi me sa mi mali
is nist na Moravu! Cim je lud polclaceneji, tm je pilneji! U nas pravu
je klupost nad klupost, nje len a polclaceniš, les aj u polclacovatou. Pan
prvatanajje su drit polclacenje, lud otrocki rni zem, a predca vrelko
lepji sa ma ako u nas! Vici ne me ar vicer vli, ale predca prv vider
mohou, ako Krasno je to mesto! Akoda nasho lud, u nemu vjavij mjest,
lebo bu v mestach je mozni potvok bu vdelanosti. Bozi - keli geto
krave takji azpon slovodi nabi, ako mi v Uhsach! Ci ti za vdelan
neri mohla sa vilozit v Krajine! Tuna pravda, ze mi majetnosti d

predca
hrava
ho pobjer
pod fura
to obliq
stempl
Stempl
je. Keu
Kupit,
tom ne
ko nist
do
vofela
neclm
nama
z hvn
bi ab
islu
"kde p
de l
da, t
mit
opit
Bileit
vohi
nusse
zivo
Di!
tak v

O predca len bjela, zrarenou, sud sluzobni a malonistni paruzi. Lud vi
 hrava zemi velkzi vhaastvi, ale coze je na plez ked metane so oreltje.
 ho poljasa to mnozstvo planeth uradnikon. Od karidej mohitovki sa
 pod foratimi tituli ubjeraju taxi a dauti! A bjednich defas elatit,
 ked obligacii pise, musi mai stempel, ked quietanin rasi dava ras
 stemp. ked prou o daci, stempel, ked ratuje ras stempel, a vrad' len
 stemple a taxi! ked kupuje, stemple, ked predava ras stemple potrebu
 je. ked ide ra kumna - ked che ja piva rapit - ked si die tabaci
 rapit, vrad' len samje stemple! Aek to je gjeda! Am' misjet o
 tom nechem, najme u ten lud uz am' len schopnost da i usje.
 ko misjet, a mus' se to tak mus' bi!

O Hoclavri sme pishi uz vris. Lepesi s karvuhom, ja a dauts bolifne
 vesela Rompanii. Jajka elonova ja ras male. Dauts noni urpeuvau lei
 nectm pesen. Nad vektorem jeta, v odvolkih je den! Za kam..
 nama hvnei a secke so s nem! Zora decke obskakhoje, Serke
 z hvna vetahoje, prodte secke ven! - Na branu raicu dauts
 bi abo bi Turci a Tatan' isli, a rpijevan hanaike! Djonts
 vrla um elu naplasena, kd je? Enem otvorte "kricau D.
 "Kde pat je?" pitala ja gorka! "Enem otvorte! vrad' je
 rde hospoda?" Speluvau sa D. "O ne - nevi rde hospo..
 da, tam hoc je hospoda odpravdala gorka! "Ale d'emu rde
 mit hospodu" ras kricau dauts. Djonts musela se je to
 opiti' hanai, a mi sme sa na koi smiti d'brjedm! Ar' vrla
 Biletkova a ponalala po klase dauts! Polom sa ras daci pestro
 vohi somon, a vadali mna abo doktora z praportku! Ar'
 nupeli ra ozaj! Ar' sme sa popornivati! Jako to clovek
 zivotu naleje - ked pidi medzi tih formidamni ohnetenit lu..
 di! A Biletkou ras prijati velmi dobre, ale sme uz predca tuni
 tak veseli nemohli bi abo ra Rucavi, v Kudoli a Rastibori!

2 kardjeho Čeda a Kemca tri čoni, čo Slovaka D'Aluje a J'Štrkuye. Na dru-
hi den, to je v piatok dňa 12 Nov. chceli sme sa už vyjsť; Leperi sa musel
ponáhlat k pohrebu, a mi sme chceli ešte v ten den na Kasavu ísť
rie. Ale Alu čovi bola až príliš pohostinná a zdržala nás k obedu,
so slabou nás omáňajac, že však nás dajú odjsť! Tak sme sa
o 9^{tej} v piatok rozlúčili s Leperoni, a šli sme pri obedu u Biletkon.
Obed bol skvostný - a trau do 3^{ch} po poludni. Potom sme teda šli na
priechu, a D'Aluka, nás nas vpravadi, až na ten vrch čo je nad Kvele-
vijami. Mi sme mysleli, že nás zaveru ked ňje do Rachtora aspoň
ar K'viku; k namu zadiocni ale, čajene v Merinici od padolka, že
má vrtkáravosť čo do Merinica nás zadržet. A na to bolo pred nami!
Mňa to mrzelo, lebo chcel som vedieť, že len sem nás dajú djsť, isté keď
ja nebou deku zdržat pri obedu. Už ale ináč nebolo; mi sme teda s Dou-
kom veľki nevoľki rozšli z priechu, čo sa p'vón napís a večerou
v mchle a rnie cválati sme k Rachtoru. Najväčši strach sme mali
pred B'čibou, lebo sme vedeli že v noci prjevornika nelude; a útrú-
vas' li sa nám íebolo chelo! Tak sme v tichu strachom prihákali do
Zablontki. Mesjai nám cer husti mchlu s'jetu ako len nohor;
Kraj tunajsi nusi li zpanuľ. Mesi vrchami dolinom teje beiva, stali
mijstami iveraji nad dolinami. V Zablontke sme sa stauti v jednom
Dome, ali me sa prepudati kade a jako najlepšie sa predame ar
D'čivu. Tam práve stihali d'čiki, videli sme teda jeden člank tunaj;
ozebu prjevnuše olejovjeho! To je olej tunajsi ľud' večer! Boli
to Hulvati, či Helviti. Potom sme dostali správu, že d'čiki papjer-
ník má tunu brichu, ten že nám ju pr'čiji: lebo kóna sme už s hnoj-
nicami mali, ktori súi man pr'čijet. Bolo li to povestia bivala,
ar beiva na knojnicah o jednom kóni sa previzat. Jeli sme teda
do K'čim kde papjerník bol! Oddivnos r'čjadánja rnamich ľud'!
Danku mi vzpravau, že var pr'čiji jeden člank k nemu, a nepov'čiji
am flava zafadru si z rovna za stuolu a po dvoch si pitau holbu piva,

Danku mi
ho majú
dove kon
bevi p
danka
odpovede
" Ale u
" Bra a
pitau!
družja
d'čiki,
petri
na ty
na mi
v
nami
neerati
alebo
mennu
dobre
Fjai sa
na, v
nedab
i s p.
a pote
hori u
sa na
ištne

Ua du...
i fa mafu...
laon km...
k obedu,
fme fa...
dilekton...
fadli na...
ad hoclau...
na asponi...
dolk, re...
nami!
A, i, i, i...
teda s dou...
veicron...
3 pm mali...
de; a i...
abkali d...
mohor;
va, stali...
jednom...
dame ar...
mek tanaj...
ev! P...
ti papjer...
ur s hnoj...
hivala...
dli fme...
mek lud!
nepovej...
holbu piva...

Dauko mu odpovedau od hladobrono, a vub seru pivonema, ale ze tu nedale,
ho maji pivu. Clvek odroji. A Terar ja dauko sioji strni stin
dovekom, a ten clvek mu papjermu od ktozeho sme mali do vln
beivi pitai **Tovab**, to jest priclu! "Vod hru fu ori" pitau ja
danka papjermu; ja sem pastor a **Prasovi**? Odpovedau! "Jal?
odpovedau papjermu, tri dobre, ja sem byl u nich jednome!"
"Ale u vme ne?" ras nepovinnajia clova odpovedau **Tomab**!
"Pra ano, u nich!" a potom vzpravau ako vi pivu na fare
pitau! **Snyati** pme sa ako cepci! Akuo podivnuo zhlji...
dauja sa! Tak sme fadli na **Kriti** priclu a clonovni fajtu
dnti, ar ja Moravu nadhadnavau na **Kriti**, a dvojicu nar
petni ar do **Ratibora**. V **Ratibora** sme sa do pitak co esto
na ty petnje kuoht dca za odvozanji nai! On ale sa nedau
na milost, a tak sme mu k tm kuohtom dali esto 20 **zstoj**.
V **Ratibori**, storus mysto dauko Trodo pmerenimni **Lite**
rami menuvau, re vraj **Pis- bor**! **Drans**, storus fme na vln
nedati, vln mu **Prano**, vmetni **Protin**, **Hoclavru** **Oflorie**,
alebo inai **Tomarovce**, a ja fme ras **Hor- talhorn** **Odtalhorn**
menuvau! Tak nam ni nedale prvaji! V **Ratibori** sme sa
dobre naveicrali, lahli si, ja fme bon trodm predladi, ale vipo.
Tjai sa rano fme spanu ipuocobni k frustiku. Kava, peci.
na, vno, **Drjeb** - bli dobre vci; lebo fme sa u k obedu
nedali zdravau. Tak sme vrafni rano o gtej **nie** **Maseu**.
i s p. **Lauim** vli do **Odtalkovej**, kde fme ja starih u **Kaleudaru**,
a potom po **Drviti**; s nim i **Lauim** vli k **horam**. Dvd jame
hori nai vpravadi, v **Kariciji** Tebe **podravcuja**, a rlati pajuji
sa na Tebe **vzponinati** a **bofivati** sa doli, id **vretko** **Ti** ja
istne **vkonam**, **mera** **moji** **vlatalitka**!

Do poludni v 2^h sme teda v Lobotu prišli do Aulavri; kde ja tolo
a prvjaki som napísal dnes, to jest v nedelu dia 14^h Novembra, keď
vi v Helvetsku flautu hodi. Ti maš mysl obratenu na mna a ja na
Teba! Dnes Ti ludem a Blahospava pripisaj dobrin pivou na zdavaja; on
nai caka, ako som Ti pisau. Dne is puojdeme do Kromerica; Dni s Bl
do Brna. Do Hodonina teda bi mi mohla postat furmana dia 20
Novembra, to jest v Lobotu ludicu. Neovej vie ci mi penyare do Hajja,
ci s pjavot neludem muset odit z Brna. Mislim teda uvob takto,
dva moja!

Postli na noc v pjavot do Holica prilezitost: s Repeuom! Jestli bych v
pjavot odicjon z Brna privedu na noc do Holica; jestli ti ma s bolnostu zdva
ti s Brna do Loboti; nech furman z Holica vbehne do Hodonina, a pred
tuh brnou to je pred mltou nedma caka! Tak sa iste zhladam, a jaja
vospaji dodam do Trojho naruje; moja zlata Amicka! Lebo nejsem ci sa cas
vertnem; doteras sme mali tuna casu tatje, aro mi Ti prajes!

Atk hfi furmana nenochla dostat na noc, nuz ho bu do Holica v Lobotu
vprav; ja, at nelude v Lobotu (dia 20 Novembra) jestli bych sa totiz do toho
casu v Brni zabaovi, furmana v Hodonine, puojdeme perki do Holica
z Vaculovi, a tam ludem cakat furmana do prv ludija. Atk ci
ho nelob, prvhatrom perki do Helvetskoho.

Hadam Ti este ludem pisat, dva moja. At nejsem ci mi cas bude stan
at. At Ti neludem pisat dva pravam Ti vsetho. Najdubritejsi Krol niste
zar bude stavat - a po vivotivnja Brna, kde Sembera Janatifuje
posth nam! To je obmedzeni klava, a zato pram mati bi tak jenu
nebi za ti, co ma. Ja som us chladnej, bi abich sa na tatus hovorod
vrazav; Klavel vjem, ze je injeho zmi slanj.

Prostivam ta andel muj stovri. Um som dalej od Teba, tm korucijni
mo yadon po Teba naplnuj; a tak uz bu sa zapnyem - a ludem sa esti
do Loboti klat. het je nave divado, wsemi do seni, pred adrame. Prostav la tma
onogho ketura. A bu slasma, edrava! Dvredovjezi Lajsha, Apust
vi od pjetame vretei uprimnos pozdravuji a bstavame jih vretei. Mlkoji edran
a Kaca jako cape! Som troh s Tebou, moja zlata Amicka! Jatom Troj vomi Mlkoji